

MAYN PERHEEN UUTISKIRJE, HELMIKUU 2014

Parahimmat kotijoukot,

Ajattelin toimia tapojeni vastaisesti ja piristää teitä kirjeellä vain kolmisen kuukautta edellisen lähettämisen jälkeen. Olen pyrkinyt jakamaan kuulumisiamme lyhyesti kuukausittain Länsi-Suomen Herännäislehdessä, ja nyt olen

kuullut muilta tahoilta, että hekin haluaisivat saada pikkupäivityksiä. Suurelta osin nämä kirjoitukset tulevat olemaan samat, joten pyydän anteeksi niiltä, jotka törmäävät samaan tarinaan kahdesti...

*Joulukuussa satoi jonkin verran vettä.
Lapset uimassa takapihalla.*

Jouluaamupalalla riisipuuroa

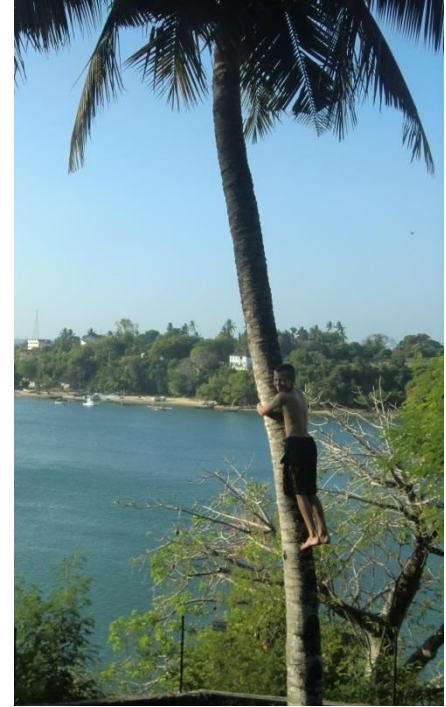
Vietimme joulun mukavasti perheellä. Olo oli leppoisaa ja saimme nauttia useita hyviä ruokia. Onnistuimme löytämään Norjalaisen kalayrityksen, josta saimme joulupöytään lohifileen suoraan Atlantin valtamerestä. Iloksemme heidän hyllystään lähti mukaan myös sinappisillipurkki. Eräs suomalainen ystäväni täällä sai vanhempansa joulukylään ja he toivat

tullessaan glögimausteet minullekin. Pipareita leivoimme lasten kanssa useaan otteeseen, ja yllätys yllätys, kaapista löytyi ruisjauhopussin loput, joista mieheni kanssa leipaisimme pellillisen karjalanpiirakoita. Ne maistuivat erinomaisesti siitäkkin huolimatta, että jauhojen eräpäivä oli ohitettu vuoden 2012 puolivälissä!

Vuoden lopussa saimme vieraiksemme pastori Matt Anker'in Australiasta vaimonsa ja kahden tyttärensä kanssa. He ovat rentoa porukkaa, ja vaikka ruoan laittoja ja tiskejä olikin paljon, nautimme kovin heidän seurastaan. Grillasimme, istuimme Uuden Vuoden yötä ulkona tulen äärellä ja vuoden alussa ajoimme rannikolle kuuden päivän lomalle. Ajomatkoja lukuunottamatta loma oli oikein hauska. Kenian tiet eivät tunnetusti ole sileimpiä mahdollisia. Lukuisat isot, hitaasti ylämäkiä nousevat kuorma-autot, jotka kuljettavat tavaraa Mombasan

satamasta sisämaahan, tukkivat tien, jolla jouduimme todistamaan pahojakin liikenneonnettomuuksia. Taivaan Isä varjeli meidän matkan, jonka pysyimme tekemään niiden joululahjarahojen avulla, joita saimme tukijoiltamme Suomessa ja Amerikassa. Kiitämme lämpöisimmin!

Kotiuduttuamme James lähti Anker'in perheen kanssa Tansaniaan opetusmatkalle. Pastori-parivaljakko opetti katekismusta, Augsburgin tunnustusta sekä lain ja evankeliumin erottamista. Kuulijat ottivat kaiken vastaan suurella mielenkiinnolla, ja piispa tahtoi Jamesin peruvan joitakin tulevaisuuden matkoja muihin maihin, jotta hän voisi palata takaisin Tansaniaan jatkamaan opetusta. Kysyntää opetukselle on siis edelleen enemmän kuin pystymme tarjoamaan.

Koulu pyörähti käyntiin sujuvasti joululoman jälkeen. Matthew vähän ihmetteli, ettekö hän vieläkään lähde toisten mukaan, vaikka hän osaa jo niin monta kirjainta ja numeroa. Kova hinku on hänellä kouluun. Maggien koripallokausi kesti valitettavasti vain syksyn, ja tyttö ei halunnut pelata jalkapalloa, joka on kevään urheilulaji. Onneksi koulun liikuntatunteja hieman pidennettiin ja koripallo alkaa taas ensi syksynä. Nyt uutena harrastuksena Maggiellä on kuorolaulu, ja hän pääsi mukaan myös koulun tämän kevään "Sound of Music" –musikaalin kuoroon.

Muilla lapsilla homma jatkuu normaaliin malliin. Tristan on tosin yllättänyt näiden ensimmäisten kouluviikkojen aikana aktiivisuudellaan. Oma-aloitteisesti kaivaa kirjat repusta pian koulusta tulon jälkeen ja saa läksyt tehtyä ilman valittamista. Olen ollut ihan ihmeissäni, että mikäs poika tämä oikein on, kun viime maanantaina hän ilmoitti tekevänsä perjantaina palautettavat läksyt valmiiksi. Tristanilla oli viikko sitten aika pahat vatsavaivat, mikä rauhoitti poikaa siinä määrin, että aloin olla jo huolissani, kun hän oli aina iltaisin ensimmäisenä sängyssä

ja unessa. Muutenkin hän oli kovin hiljainen. Epäilyni madoista taisi osua oikeaan, koska kolmen päivän matokuurin jälkeen Tristan on taas oma (yli)vilkas itsensä; pelaa palloa, kiipeilee seinillä ja kiusaa sisaruksiaan. Herralle kiitos! ☺ Myös Tristanilla on osa koulun musikaalissa Von Trappin perheen Kurt pojan roolissa.

Itsellä on ollut mieli hieman haikeana, koska monet ystäväistäni lähtevät tai ovat jo lähteneet kotimaihinsa kevään ja kesän aikana. Työkaudet loppuvat tai lapsia pitää viedä jatkamaan koulua kotimaahan. Tuntuu, että me olemme niitä harvoja valittuja, jotka pysyvät aloillaan... Tässä asiassa helpottaa se seikka, että Kenia tuntuu ihan oikealta kodilta ja elo kaikista hankaluuksista huolimatta on mielekästä. Ratkaisevin asia on kuitenkin voimakas halu jatkaa työtä täällä. Olemme saaneet nähdä, kuinka Jumala on johdattanut ja siunannut Sanansa levittämisen, joten meidän paras vaihtoehto on olla tällä paikalla ja Hänen käytettävissä.

Sentähden, minun rakkaat veljeni, olkaat vahvat, järkähtymättä ja aina yltäkyläiset Herran töissä, tietäen, ettei teidän työnne ole turha Herrassa. 1 Kor. 15:58

Siunausta päivääsi toivovat Tiina, James & lapset

Työläisemme Dinah'n Wendy-vauvan kaste kappelissamme

Lutherans In Africa – Luterilaiset Afrikassa **OPETTAEN AFRIKAN KRISTITTYJÄ USKON OPETTAJIKSI**

Luterilaiset Afrikassa -järjestö on rekisteröity omaa tuottoa tavoittelemattomana organisaationa. Jos haluat tukea evankeliumin julistamista ja työntekijöiden valmistamista elonkorjuuseen, vieraile

www.lutheransinafrica.com

lähettääksesi lahjoituksen netissä tai lähetä tukesi:

Lähetystilin Numero:

OP 521413-213013

Viitenumero: 1232

Saaja: Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys r.y.